

Пекера А. В.

аспірант факультету менеджменту
Науковий керівник: **Бурковська А. І.**

доктор філософії,
доцент кафедри менеджменту, бізнесу та адміністрування,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ГЛОБАЛЬНА ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ, РЕГІОНАЛЬНІ КОНТРАСТИ ТА ВИКЛИКИ МАЙБУТНЬОГО

Останні оцінки свідчать про перші помітні зрушення у бік зниження масштабів голоду, що створює підстави для стриманого оптимізму щодо майбутньої продовольчої безпеки. У 2024 р. близько 8,2% населення планети переживали голод, тоді як у 2023 р. цей показник становив 8,5%, а у 2022 – 8,7% [1]. Така тенденція демонструє поступове відновлення після серйозних глобальних потрясінь, пов'язаних із пандемією, однак загальний прогрес залишається нерівномірним та значною мірою залежить від регіональних умов. Найвагоміші покращення зафіксовані у Південній і Південно-Східній Азії, що частково пояснюється оновленими даними з Індії, а також у Південній Америці [2]. Натомість у багатьох регіонах Африки та Західної Азії ситуація продовжує погіршуватися, підкреслюючи глибокі диспропорції між різними частинами світу.

За оцінками, у 2024 р. від 638 до 720 мільйонів людей страждали від голоду, що відповідає 7,8-8,8% населення світу. Середнє значення у 673 мільйони свідчить про скорочення на 15 мільйонів порівняно з 2023 роком та на 22 мільйони порівняно з 2022 роком. Водночас навіть за умов такого поступу регіональна картина залишається складною. В Африці голод охопив близько 307 мільйонів людей, в Азії - 323 мільйони, а в Латинській Америці та Карибському басейні – 34 мільйони, що становить відповідно 20,2%, 6,7% та 5,1% населення цих територій [1].

Прогнозні дані водночас демонструють не лише перспективи покращення, а й серйозні виклики. До 2030 р. очікується подальше зменшення кількості людей, що недоїдають, однак близько 512 мільйонів людей усе ще можуть залишатися голодними, і майже 60% із них проживатимуть в Африці [1]. Це свідчить про глибокі структурні проблеми, які стримують прогрес і потребують системних рішень, адаптованих до потреб конкретних регіонів.

Після пандемії глобальні показники продовольчої безпеки поступово поліпшуються. З 2021 року, коли тенденції почали відходити від різкого сплеску нестачі їжі, рівень помірної або тяжкої продовольчої небезпеки знизився з 28,4% у 2023 році до 28% у 2024 році [1]. Однак, попри певний прогрес, приблизно 2,3 мільярди людей усе ще перебувають у стані помірної чи серйозної продовольчої нестабільності. Це значно більше, ніж до пандемії: на 335 мільйонів більше, ніж у

2019 році, і на 683 мільйони більше, ніж у 2015 році, коли було ухвалено Порядок денний сталого розвитку.

Регіональні тенденції залишаються різноспрямованими. У Африці продовольча незахищеність продовжує зростати, у Латинській Америці та Карибському регіоні спостерігається спад, а в Азії показники стабільно зменшуються протягом кількох років. У Північній Америці, Європі та Океанії намітилися незначні поліпшення після тривалого періоду погіршення [3]. Значущою залишається різниця між міськими та сільськими територіями: у більшості регіонів, за винятком Північної Америки та Європи, саме сільські райони демонструють вищі рівні продовольчої небезпеки. У 2022-2024 роках глобальні покращення були відчутніші саме у міських зонах, тоді як у сільській Африці ситуація погіршилася, а у передмістях залишилася майже незмінною. У Латинській Америці прогрес був більш рівномірним.

Не менш важливою проблемою залишається гендерна нерівність у доступі до продовольства. Після поступового зменшення розриву між 2021 і 2023 роками він знову дещо збільшився у 2024 році [4]. Жінки в усіх регіонах світу й надалі частіше відчувають нестачу продовольчих ресурсів, що свідчить про наявність стійких бар'єрів соціального та економічного характеру [5].

Отже, сучасна картина продовольчої безпеки у світі поєднує ознаки поступу з глибокими регіональними контрастами та соціальними диспропорціями. Незважаючи на позитивні зміни, проблема голоду залишається масштабною. Її вирішення потребує комплексних політичних, економічних і соціальних заходів, що враховуватимуть специфіку різних регіонів і сприятимуть підтримці найуразливіших груп населення.

Список використаних джерел:

1. The State of Food Security and Nutrition in the World 2025. URL: <https://openknowledge.fao.org/items/ea9cebff-306c-49b7-8865-2aef3bfd25e2>.
2. Kvasha S., Andrei P., Mancini M. C., Vakulenko V. Food security in Ukraine today's conditions. *International Journal of Food Sciences and Nutrition*. 2024. №75(6). pp. 622–636. DOI: 10.1080/09637486.2024.2379825.
3. Бурковська А. В., Бурковська А. І. Фінансова безпека сільського господарства як ключовий чинник забезпечення продовольчої безпеки: виклики та перспективи. *Modern Economics*. 2025. № 49(2025). С. 32-37. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V49\(2025\)-04](https://doi.org/10.31521/modecon.V49(2025)-04).
4. Khrystenko O., Poltorak A., Burkovska A., Dovgal I. Environmental Taxation as a Basis of Stimulating Sustainable Development and Ensuring Financial and Economic Security. *Modern Economics*. 2025. №50(2025). pp. 206-214. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V50\(2025\)-27](https://doi.org/10.31521/modecon.V50(2025)-27).
5. Burkovska A., Burkovska A. Semantic approach to food marketing: the influence of sustainable development narratives on the Ukrainian market. *Agricultural and Resource Economics*. 2025. Vol.11. No.1. Pp.317–347. DOI: <https://doi.org/10.51599/are.2025.11.01.12>.